

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere

Gospodărirea integrată a zonei costiere presupune amenajarea și utilizarea durabilă a acesteia, ținând seama de dezvoltarea economică și socială legată de prezența mării, în vederea menținerii și pentru generațiile viitoare a fragilului echilibru biologic și ecologic din zona costieră.

Gospodărirea integrată a zonei costiere implică crearea instrumentelor legislative și instituționale care să asigure participarea factorilor interesați și coordonarea obiectivelor și politicilor de acțiune, intercorelate pe plan teritorial și decizional. Se impune, așadar, tratarea problemelor pas cu pas, în mod global, ținând seama de interacțiunea tuturor factorilor care compun mediul.

În sensul prezentei legi, mediul cuprinde atât resursele biotice și abiotice, cât și bunurile care fac parte din mediul construit și din patrimoniul cultural, precum și interacțiunea acestor factori.

La elaborarea prezentului act normativ s-au avut în vedere recomandările Comitetului pentru activitățile Consiliului Europei în materie de diversitate biologică și peisagistică și ale Codului European de conduită privind zonele de coastă și s-a ținut cont de următoarele convenții internaționale la care România este parte:

- Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării (București, 1992), ratificată prin Legea nr. 98/1992;
- Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (Montego Bay, 1982), ratificată prin Legea nr. 110/1996;
- Convenția asupra zonelor umede de importanță națională, în special ca habitat al păsărilor acvatice (Ramsar, 1991), ratificată prin Legea nr. 5/1991;
- Convenția Internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (Londra, 1973), ratificată prin Legea nr. 6/1993;
- Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Berna, 1979), ratificată prin Legea nr. 13/1993;
- Convenția privind conservarea speciilor migratoare aparținând faunei sălbatice (Bonn, 1979), ratificată prin Legea nr. 13/1998;
- Convenția asupra diversității biologice (Rio de Janeiro, 1992), ratificată prin Legea nr. 58/1994;

- Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în problemele de mediu (Aarhus, 1998), ratificată prin Legea nr. 86/2000;

- Convenția internațională privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 14/2000, aprobată prin Legea nr. 160/2000;

- Convenția internațională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1969, amendată prin Protocolul din 1992, încheiat la Londra la 27 noiembrie 1992 (CLC 1992), la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2000, aprobată prin Legea nr. 158/2000.

Totodată, s-a ținut cont și de capitolul 17 al Agendei 21, adoptată la Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare (Rio de Janeiro, 1992), care prevede ca statele să elaboreze reglementări la nivel național pentru gospodărirea integrată și punerea în valoare a zonelor de coastă.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere.